

let i artiklerne 67 og 68. Bestemmelsen gælder f.eks. for de tilfælde, hvor køberen skal modtage varen på sælgerens forretningssted, eller hvor varen befinder sig i et lager, som besiddes af andre end sælgeren. Bestemmelsen gælder endvidere for de tilfælde, hvor sælgeren har påtaget sig at levere varen på et sted på vej til køberen, uden at sælgeren skal sende varen fra dette sted, eller hvor varen skal leveres på køberens forretningssted. I alle tilfælde skal bestemmelsen kun anvendes, hvis ikke andet følger af aftalen mellem parterne.

Efter *stk. 1* gælder det, at hvis varen skal leveres på sælgerens forretningssted, uden at sælgeren skal sende den, går risikoen over på køberen, når han modtager varen eller, hvis han ikke gør dette i rette tid, fra det tidspunkt, hvor varen stilles til hans rådighed, og der foreligger en misligholdelse fra køberens side ved ikke at tage imod levering. Også i sådanne situationer forudsættes det efter *stk. 3*, at varen er udskilt til køber.

At varen er stillet til køberens rådighed indebærer, at sælgeren skal have foretaget den opfyldelse af aftalen, som påhviler ham i forbindelse med leveringen. Sælgeren skal bl.a. have pakket varen, hvis en sådan forpligtelse påhviler ham ifølge aftalen.

Hvis køberens skal modtage varen på et andet sted end sælgerens forretningssted, går risikoen efter *stk. 2* over på køberen, når tiden for leveringen er kommet, og køberen ved, at varen er stillet til hans rådighed på dette sted. Efter bestemmelsen forudsættes det, at køberen rent faktisk har kendskab hertil. På den anden side behøver hans kendskab til, at varen er stillet til hans rådighed, ikke at hidrøre fra sælgeren. Køberen kan i stedet have fået et sådant kendskab, f.eks. ved en meddelelse fra en transportør om varens ankomst. Risikoens overgang er i disse tilfælde uafhængig af, hvornår køberen tager varen i sin besiddelse.

Til artikel 70

Artikel 70 behandler, hvilken betydning sælgerens væsentlige misligholdelse har for risikoens overgang.

Det følger af bestemmelsen, at køberen bærer risikoen for varen, selv om den lider af en mangel, men manglen ikke er så væsentlig, at køberen kan hæve købet. Hvis der har foreligget en mangel ved varen, da risikoen gik over på køberen, og varen er blevet yderligere forringet efter risikoens overgang, kan køberens misligholdelsesbeføjelser kun angå den mangel, som kan henføres til varens beskaffenhed på det tidspunkt, hvor risikoen gik over.

Hvis manglen udgør en væsentlig misligholdelse, begrænser risikoens overgang ikke køberens ret til at gøre misligholdelsesbeføjelser gældende. Det for-

hold, at varen f.eks. er blevet ødelagt ved en hændelse, der ikke beror på køberen, begrænser således ikke hans mulighed for at hæve købet på grund af den væsentlige mangel ved varen.

Kapitel V

Regler, som er fælles for sælgers og købers pligter

Det sidste kapitel i konventionens del III indeholder bestemmelser, som både gælder for sælgerens og køberens forpligtelser. Her behandles forventet misligholdelse, successiv levering, erstatning, rente, ansvarsfrihedsgrunde, virkningerne af ophævelse, og varens opbevaring.

Afsnit I

Forventet misligholdelse og køb, hvor varen skal leveres efterhånden

Til artikel 71

Efter *artikel 71* har en part ret til at indstille opfyldelsen af sine forpligtelser, når der viser sig en nærmere angiven risiko for, at modparten ikke vil opfylde en væsentlig del af sine forpligtelser. Bestemmelsen gælder både undladelse af at fortsætte med forberedelserne til opfyldelsen, undladelse af at levere, og, hvis varen allerede er sendt, at forhindre varens udlevering til køberen. Artiklen gælder således bl.a. for sælgerens ret til at afbryde tilvirkningen af en vare, lige så vel som køberens ret til f.eks. at indstille sådanne forberedelsesforanstaltninger, som kan være nødvendige for at betaling skal kunne ske.

I *stk. 1* behandles den grad af vished for ikke-opfyldelse af en parts forpligtelser, som er en betingelse for, at en part skal kunne indstille sin opfyldelse, og de omstændigheder hvorpå partens bedømmelse kan basere sig.

Den grad af vished, som skal foreligge, fremgår af udtrykket »viser sig« (becomes apparent, apparait). Dette udtryk skal ses i relation til udtrykket »bliver . . . åbenbart« (it is clear, il est manifest) i *artikel 72*, som vedrører ophævelse af aftalen på grund af en anteciperet misligholdelse. Udtrykket »bliver . . . åbenbart« skal udtrykke en højere grad af vished end udtrykket »viser sig«. Begge udtryk skal fortolkes objektivt. Opfattelsen hos den part, som vil indstille sin opfyldelse, er således ikke afgørende. Udtrykket »viser sig« må også læses i lyset af *stk. 3*, hvor det er en betingelse, at den part, som indstiller sin opfyldelse af aftalen, meddeler modparten dette, således at modparten derved kan tilbagevise sandsynligheden for, at han ikke vil opfylde en væsentlig del af sine